

# Pau Miserachs, in memoriam

written by Redacció Unilateral | 17 de juliol de 2022

Pau Miserachs Sala estret col·laborador d'aquest mitjà, republicà, independentista i incansable patriota, ens va deixar aquest passat 13 de juliol després d'una llarga malaltia.

En Pau va néixer a Barcelona el 24 d'abril de 1946, fou un polític de pensament lliure, candidat 33 a la llista de Front d'Esquerres a les eleccions de 1977 encapçalada per Heribert Barrera, defensant el retorn de l'exili del president Josep Tarradellas com a president de la Generalitat de Catalunya.

Miserachs va estudiar el batxillerat al Col·legi dels Jesuïtes del carrer Casp i Dret a la Universitat de Barcelona. Va acabar la carrera treballant com a oficial criminalista en un Jutjat d'Instrucció de Barcelona i es va donar d'alta com advocat per exercir a Barcelona ininterrompudament des de 1969 fins a la jubilació efectiva el 2019. Es va especialitzar en Drets d'Autor i defensa de la marca de companyies multinacionals i entitats esportives contra la pirateria, executant accions per tot el territori de l'Estat espanyol i Gibraltar. Fou també traductor jurat de francès.

Va ser col·laborador d'*El Punt Avui*, *El Correo Catalán*, *El Noticiero Universal*, *Mundo Diario*, *Diari de Barcelona*, *Revista Europa*, *Dirigentes*, *Economia Mediterránea*, entre altres. Durant molts anys va ser professor de Dret de la Informació a la Facultat de Comunicació Blanquerna de la Universitat Ramon Llull de Barcelona i del Magister Lucentinus de Propietat Intel·lectual i industrial de la Universitat d'Alacant. Va donar conferències a la Universitat de Paris II i a l'Acadèmia de Ciències de Varsòvia, i va participar en taules rodones a les sessions d'INTA als EUA i el Seminari Godoroski de Moscou. Va ser ponent sobre la protecció penal dels drets d'autor al Congrés de l'Alai celebrat a Berlin. Va escriure tres llibres

sobre propietat intel·lectual i col·laboracions a l'anuari de l'AIPPI. I va participar en els Congressos sobre Ètica de la Informació a la Fundació COSO de València i altres entitats com la Universitat de Deusto.

Pau Miserachs va integrar-se a ERC el 1976, partit que va representar a l'Assemblea de Catalunya. Va ser el secretari de la Comissió d'estudis municipals del partit que també va representar la comissió de control de l'Ajuntament de Barcelona. Es va incorporar al sector de l'esquerra liberal que dirigia Jesús Prujà i estava encapçalat per Joan Hortalà, participant en un viatge d'estudis municipals organitzat pel partit liberal alemany. Amb el trencament del partit al Congrés de Lleida del novembre de 1989, que va atorgar la secretaria general a Àngel Colom, es va allunyar d'ERC i es va integrar a l'Esquerra catalana que va fundar Joan Hortalà fins a la seva desaparició per fusió amb CDC. Al cap dels anys es va reintegrar a ERC on, en primàries de Districte, no va ser elegit com a candidat a diputat al Parlament de Catalunya. En canvi, va acompanyar Ernest Maragall a les llistes per a eurodiputat i per a regidor de l'Ajuntament de Barcelona. L'any 1979 va col·laborar amb CDC en l'organització de l'estructura municipal del partit, del qual es va apartar el 1980 i es va negar a signar una acta notarial de renúncia a l'escó com a exigència prèvia del partit per figurar a la llista de candidats a ser diputats efectius del Parlament de Catalunya, posteriorment es va integrar al Consell Nacional i Direcció de Nova Esquerra Catalana d'Ernest Maragall, per posteriorment allunyar-se de l'activitat política i dedicar-se a l'activitat professional d'advocat fins a la jubilació, i també a la redacció del digital [ElRepublica.cat](http://ElRepublica.cat) i a escriure un gran nombre de llibres d'assaig polític, entre els quals destaquen *L'Estat contra la Democràcia*, *La Democràcia Captiva*, *En defensa de la Democràcia... Referèndum!*, *El gran plet de la Independència*, *Memòria de la indignació*, *República, ¿y eso qué es?*, *Catalunya i democràcia*, *el remei republicà*, *El debat inacabat*, *fins que les urnes parlin* i *Sortir del laberint*,

*contrapunts al no diàleg.*

També va ser membre de la Fundació Josep Pla en el període fundacional a Palafrugell. Va formar part de la Junta de l'Associació Col·legial d'Escriptors de Catalunya i de la Comissió redactora del Contracte d'edició amb el Gremi d'editors. També fou membre de l'ANC i políticament es considerava un liberal d'esquerres, proper a les solucions socialdemòcrates. Va ser Corresponsal de Midi Presse Service de Toulouse, de la revista Copyright de Londres i secretari de redacció de la Revista Economia Mediterrània. Va ser membre de l'Associació d'amics de les Nacions Unides que va presidir el polític democristià Anton Cañellas.

Va ser cofundador en 1985 amb Carles Barral, Victor Mora i Adrià Gual de l'Associació Literària i Artística per a la Defensa del dret d'Autor com a grup espanyol de l'ALAI fundada per Víctor Hugo en 1878, de la qual va ser-ne el representant en el Comitè Executiu internacional des de 1986 fins a 2007, i va promoure Congressos internacionals d'estudi, en 1992, a Sitges, sobre la protecció de les idees i, el 2006, en el Paranimf de la Universitat de Barcelona, sobre la propietat intel·lectual i la llibertat d'expressió, aquest amb participació de representants, entre altres, del Consell d'Europa, l'OMPI, UNESCO, Ministeri de Cultura espanyol, Austràlia, la Xina i la Càtedra UNESCO de Camerun.

Vicepresident de la Secció de Propietat Intel·lectual de l'ICAB, el 1985, junt amb Francesc Jufresa, va col·laborar amb Carles Barral per promoure la reforma de la Llei de la Propietat Intel·lectual del 10 de gener de 1879, amb un acord del Senat vinculant pel govern espanyol, informant el Senat espanyol acompanyant el director Jurídic de l'OMPI Claude Massouyé. També va tenir reunions al Ministeri de Cultura defensant la limitació del temps de duració dels contractes d'edició i la independència i compatibilitat de la propietat intel·lectual i la industrial.

Descansi en pau l'home que estimava la vida i el país.